

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om midlertidig Lønningsforbedring til forskellige lavere lønnede Embeds- og Bestillingsmænd under Søværnet m. m.

Mødet hævet Kl. 4⁵.

40de Møde.

Onsdag den 29. November, Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af 28. ds. har jeg fra Krigsministeriet modtaget Akterne i Sagen mod de menige ved Gardehusarregimentet I. L. Andersen, H. A. A. C. Andersen og C. V. E. Jørgensen.

Akterne ere fremlagte til Medlemmernes Eftersyn i Bureauet.

Ved Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) er modtaget et Andragende fra Bestyrelsen for Kvindernes Soldaterhjem i København angaaende Indretningen af Soldaterhjem i københavnske Kaserner.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Lønningsforbedring m. m. for forskelligt Personale ved Hæren.

Sagen sattes under Forhandling.

Anders Nielsen: I de Bemærkninger, der ledsage det Lovforslag, vi have til Behandling, er der indgaaende og omhyggeligt gjort Rede saavel for Lovforslagets Enkeltheder som for alle de Hensyn, som begrunde Lovforslagets Gennemførelse. Da det nu efter alt, hvad der er gaaet forud

i denne Sag, tør forudsættes, at ærede Medlemmer nøje have gennemlæst disse Bemærkninger, er der sikkert for mig ikke her nogen Anledning til at gaa i Enkeltheder. Jeg skal derfor kun nævne nogle enkelte Punkter i Sagen.

Vi ville alle sammen have lagt Mærke til, at Officiantstillingen særlig beklædes af veltjente Underofficerer, men at Forholdet nu er blevet det, siden Underofficerslønningsloven gennemførtes, at Officianterne nu ere daarlignere lønnede end ældre veltjente Underofficerer. For Tiden har det som en Følge deraf formet sig saaledes, at Officiantstillingen ikke har den Tiltrækning overfor Underofficererne, som den tidligere har haft. At dette har haft en mindre heldig Indflydelse, er jo en selvagt Ting. Det er ligeledes givet, at de Poster, der kræve en særlig teknisk og speciel Uddannelse, maa, hvis vi til enhver Tid skulle have Mænd paa disse Pladser, der kunne udfylde dem paa en fyldestgørende Maade, være lønnede saaledes, at Lønningen svarer til, hvad der betales Folk i tilsvarende civile Stillinger. Hvad der gælder Officianterne, gælder i samme Grad Embeds- og Bestillingsmænd under Forplejningskorpset. For alt dette er der gjort omhyggeligt Rede i Bemærkningerne. Jeg nævner derfor kun disse Hovedpunkter og skal saa gaa over til at omtale Premierløjtnanternes Lønninger.

Her viser det sig, afset fra Lønningernes Størrelse, at Forholdene have udviklet sig paa en for Chargen ugunstig Maade, idet den Tjenestetid, hvori Premierløjtnanterne nu staa, er betydelig længere, end Tilfældet var, da vi fik Lønningsloven af 1867. Ved Fodfolket er Forholdet saaledes dette, at de, som ere udnævnte i 1889, maa staa ca. 17 Aar i deres Stilling som Premierløjtnant, medens de, som bleve udnævnte for 30 Aar siden, kun stode i 8 $\frac{1}{4}$ Aar. Der er fremhævet i Bemærkningerne, at det er ønskeligt, at Officerskorpset maatte faa Tilgang fra alle Samfundslag i vor Befolkning, og denne Betragtning maa sikkert kunne paaregne Tilslutning her i Tinget. Det har jo sin ubestridelige Betydning, at de, der som Officerer skulle lede Uddannelsen af det unge værnepligtige Mandskab — jeg maa maaske her sige: det *almenværnepligtige* Mandskab — ikke staa som et Korps, der kun rekruterer fra det, man i daglig Tale kalder for Overklassen, et Korps, der saaledes ret naturligt kommer til at staa fremmed overfor Tankesæt og Livsrørelser ude i den almindelige Be-